

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2855/2021
25.08.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божицара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Бисерке Живановић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Бранко Луковић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., кога заступа пуномоћник Милијана Милутиновић, адвокат из ..., ради заштите права својине, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2873/20 од 04.02.2021. године, у седници већа од 25.08.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2873/20 од 04.02.2021. године у односу на део става II, тачка 1. изреке (предаја у суддржавину дела стамбеног објекта и враћање ствари).

У односу на преостали део пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2873/20 од 04.02.2021. године, **НЕ ПРИХВАТА СЕ** одлучивање о ревизији туженог као о изузетно дозвољеној, па се ревизија у том делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољена.

Образложење

Пресудом Основног суда у Брусу П 192/20 од 06.10.2020. године, ставом један изреке, тужба тужиоца за део тужбеног захтева којим је тражио да се утврди да га је тужени сметао у суддржавини права на коришћење електричне енергије на начин што га је током 2013. године искључио у напајању електричном енергијом за део објекта који тужилац користи, те да му се наложи да дозволи тужиоцу коришћење електричне енергије је повучена. Ставом два, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да га је тужени сметао у суддржавини права на делу стамбеног објекта који се налази на југоистичном делу кат.парцеле ... КО ... и то на дограђеном делу зграде број 1, који дограђени део се састоји од две собе димензије 3,75 x 6, 80 метара и трема димензије 2,75 x 6,80 метара, на начин што је из ове две собе изнео ствари тужиоца и то два кревета, један кауч, један кофер, један чивилук, а тужиоцу забранио да користи овај простор, те да му се наложи да наведене ствари врати у наведени простор и тужиоцу овај део објекта преда у државину. Ставом три, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да га је тужени сметао у сусвојини права на једној лули од бакарног материјала која је саставни део бакарног казана на начин што му је 13.10.2015. године одузео тај део казана и однео у свој подрум и закључао и на једној фрези марке „...“ тип 8Ц, те да му се забрани да убудуће тужиоца смета у суддржавини права на наведеним стварима и да

му ове ствари врати у сусвојину. Ставом четири, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да га је тужени сметао у државини права на огради која се налази на делу међне линије између катастарских парцела број ... и ... у дужини од 19,3 метра и висини од 1,5 метара, на начин што је ограду постављену од храстовог коља са оплетеним пружењем од врбовог дрвета уклонио и на месту поставио плот од дрвеног коља и летви, те да му се забрани да убудуће смета тужиоцу у суддржавини права на наведени начин. Ставом пет је одлучено да свака странка сноси своје парничне трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2873/20 од 04.02.2021. године, ставом I изреке одбија се као неоснована жалба тужиоца и потврђује пресуда Основног суда у Брусу П 192/20 од 06.10.2020. године у ставу четвртог изреке. Ставом II изреке, преиначује се пресуда Основног суда у Брусу П 192/20 од 06.10.2021. године у ставу другом, трећем и петом изреке, тако да се обавезује тужени да тужиоцу преда у суддржавину дограђени део стамбеног објекта, зграда број ..., који се налази на југоисточном делу кп. број ... КО ..., а који се састоји од две собе димензија 3,75 x 6,80 метара и трема димензије 2,75 x 6,80 метара, с тим да у овај део вратио тужичеве ствари које је изнео и то два кревета, један кауч, један кофер, један чивилук, све у року од 15 дана од пријема преписа пресуде под претњом извршења. Обавезан је тужени да тужиоцу преда у суддржавину једну лулу од бакарног материјала која је саставни део бакарног казана и фрезу марке „...“ тип 8Ц, све у року од 15 дана од дана пријема пресуде под претњом принудног извршења. Обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 48.800,00 динара у року од 15 дана по пријему пресуде, под претњом извршења.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о изјављеној ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, а због тога што се ради о правном питању од општег интереса и правном питању у интересу равноправности грађана и ради потребе уједначавања судске праксе.

Одлучујући о основаности и дозвољености изјављене ревизије на основу члана 408, 403. став 2. тачка 2. и 404. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија туженог дозвољена у односу на део другостепене пресуде којим је преиначена првостепена пресуда и обавезан тужени да тужиоцу преда у суддржавину део дограђеног стамбеног објекта описан у изреци другостепене пресуде, те да у тај део врати туженикове покретне ствари, па у том делу нема потребе да се одлучује о испуњености услова за посебну ревизију из члана 404. ЗПП. У преосталом делу другостепене пресуде потврђена је првостепена пресуда у делу који се односи на сметање државине (став четири првостепене пресуде), а против решења која су донета у тим споровима ревизија није дозвољена по члану 452. став 5. ЗПП или је преиначена првостепена пресуда у спору мале вредности где такође ревизија је искључена законом, па самим тим и преиначење у том делу првостепене пресуде не даје право на ревизију из члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП. Отуда у том делу овај суд треба да одлучи о дозвољености посебне ревизије из члана 404. ЗПП.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју овај суд пази по службеној дужности.

Заузимајући напред наведени став у односу на допуштеност ревизије овај суд је имао у виду да је тужилац током поступка више пута мењао своје тужбене захтева истичући исте по основу сметања државине, узнемиравања власника, заштите својине, чинидбе, те да у таквој ситуацији овај суд се о дозвољености ревизије опредељује на бази изреке пресуде другостепеног суда која и јесте предмет оцене по ревизији. Како се види из изреке другостепене пресуде када се ради о грађевинском објекту – непокретности у том делу другостепени суд је избегао формулацију првостепеног суда која се односи на утврђење сметања државине и изрека другостепеног суда у том делу проистиче из права на сусвојину и чинидбу, те је и овај суд у том смислу третирао такву изреку и нашао да је у том телу ревизија дозвољена. Све остало је ствар, како је наведено или сметања државине или спора мале вредности.

Према утврђеном чињеничном стању, странке су рођена браћа и наследници сада пок. ВВ чија заоставштина је расправљена решењем првостепеног суда О 24/97 од 07.04.1999. године и то на тај начин што су покојног ВВ по основу закона и споразума наследили синови АА и то непокретност која се налази у ..., а синови АА и ББ по ½ непокретности које се налази у КО ... и КО ..., Општина ..., а странке су сагласне да у састав заоставштине покојног ВВ улазе и казан, фреза и мотокултиватор, као и да странке нису спровеле деобу заједничке имовине и да су у катастарском оперативном и даље уписани као сувласници. Полазећи од тога првостепени суд налази да тужени спорни део стамбеног објекта не користи више од 15 година, а да му тужилац не брани да користи лулу од казана и фрезу, те да му је због тога у том делу тужбени захтев неоснован, док када се ради о огради тужени је само на истом месту уместо старе ограде поставио нову, па и на тај начин не угрожава тужиочева права због чега је и у том делу захтев одбијен. Међутим, другостепени суд сматра да из права сувласништва тужилац ужива заштиту у односу на део стамбеног објекта, лулу од казана и мотокултиватор, па је у том делу преиначио првостепену пресуду и захтев усвојио.

С обзиром да према одредби члана 3. став 1. Закона о основама својинскоправних односа власник има право да ствар држи да се њом користи, а да према члану 15. став 1. истог закона сувласници имају право да заједнички управљају стварима, правилно је закључио другостепени суд да у ситуацији када су странке сувласници на непокретности и покретним стварима – бакарној лули за казан и фрези, а да међу њима није извршена деоба, обе стране имају право на суддржавину наведених ствари. Тврдња у ревизији да тужилац није доказао сувласништво на непокретној ствари није прихватљива, с обзиром да су странке у току поступка ту околност учиниле неспорном. Отуда је у том делу туженикова ревизија неоснована, па је иста и одбијена ставом један изреке ове пресуде на основу члана 414. ЗПП.

Одредбом члана 404. ЗПП је прописано да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. О дозвољености и основаности те ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Имајући у виду предмет спора у преосталом делу, чињенично утврђење нижестепених судова, наводе ревизије у којима се не указује зашто би разматрање тих

питања било у интересу равноправности грађана или ради новог тумачења права, а да се при томе не указује и на другачију судску праксу, нису испуњени законски услови да се о ревизији у том делу одлучује као изузетно дозвољеној. С обзиром да је вредност предмета спора 10.000,00 динара, то произилази да је ревизија и по том основу недозвољена сходно одредби члана 403. став 3. ЗПП, па је због свега тога и одлучено као у ставу два изреке на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић